

Доктор велел ему **лежать**. Doctorul i-a *prescris să stea culcat*. Старик не снёс своего несчастья; тут же слёг в ту самую постель, где лежал молодой обманщик (ПРп, р. 496). Bătrînul nu *putu răbda nenorocirea*; căzu la pat, în același pat unde **stătuse culcat** tinărul mincinos (PDp, р. 92). Комната, где лежал Илья Ильич, с первого взгляда казалась прекрасно убраною (ГИс, р. 148). Odaia în care **stătuse culcat** Ilia Ilici *parea, la prima vedere, foarte elegant mobilată* (ГО, р. 21). Тётушки нарядные, доктор и соседка **стояли** у закуски (ТВм, р. 65). Mătușile lui, îmbrăcate de sărbătoare, **stăteau în picioare** lângă masa cu gustările cu doctorul și vecina (TRp, р. 71). Захар стоял минуты две, недлагосклонно... (ГИс, р. 149). Zahar rămase în picioare vreo două minute *posomorit* (ГО, р. 24).

Întrucît echivalentele românești sînt, de regulă, indiferente în ce privește desemnarea poziției, în unele cazuri, verbele poziționale rusești pot fi omise în traducere. Semnificația pozițională rezultă în limba română din context. De exemplu:

В доме его чего-нибудь вечно недоставало: в гостиной **стояла** прекрасная мебель, обтянутая щегольскою шелковою материей, которая, верно, стоила весьма недешево (ГС, р. 411). În casă îi *lipsea mereu cîte ceva*: mobilele minunate din salon, îmbrăcate în mătase fină, îl *costaseră de bună seamă multe parale* (GSm, р. 21). Но как только вышел дворецкий, Пьер взял шляпу, **лежавшую** на столе (ТВм, р. 334). De îndată însă ce acesta ieși, Pierre își luă pălăria de pe masă... (TRp, р. 256). Офицер взял со стола розу, **лежавшую** перед прибором Джеммы (ТВв, р. 34). Ofițerul *afucă un trandafir de lângă farfuria Gemmei* (TPi, р. 34).

Verbele **стоять** și **сидеть** pot fi redată în românește prin echivalentele lor obișnuite **a sta** și **a șede**, fără însă ca acestea să aibă o semnificație pozițională expresă:

Все общество **стояло** между двух окон у небольшого стола с закуской (ТВм, р. 218). Toată societatea **stătea** în jurul unei mese cu gustări între două ferestre (TRp, р. 451).

(Din textul românesc rezultă mai curînd că lumea șede în jurul mesei decît că stătea în picioare, așa cum specifică, fără echivoc, textul original).

Германн **стоял**, прислонясь к холодной печке (ПРп, р. 216). Herman **stătea** rezemat de soba rece (PDp, р. 251). В бричке **сидел** господин, не красавец, но не дурной наружности... (ГС, р. 403). În brișcă **șede**a un domn nici frumos și nici urît la înfățișare... (GSm, р. 5).

Avînd o sferă semantică largă, verbul românesc **sta a** poate cumula valorile semantice ale verbelor rusești **сидеть** și **стоять**:

Катюша одна **сидела** у стола, задумавшись и смотрела перед собой (ТВ, р. 67). Katiușa **sta** singură lângă masă, dusă pe gînduri, cu ochii ațintiți în gol (TI, р. 78). Раскольников **стоял** и сжимал топор (ДПн, р. 81). Raskolnikov **sta** ținut și strîngea toporul în mînă (ДСр, р. 79). Долго эту ночь княжна Марья **сидела** у открытого окна в своей комнате (ТВм, р. 164). În noaptea aceea, prințesa Maria **stătu** pînă tirziu la fereastra deschisă... (TRp, р. 126).

În microsistemul verbelor poziționale rusești poate fi încadrat grupul de verbe cu valoare factitivă **ставить-поставить**, **класть-положить**, **вешать-повесить**.